

[Nørskov.]

Bekostning. Dertil kommer en stor Skatteudskrivning, der har betydet en voldsom Forøgelse af Skattetrykket, og som vel nok bidrager til det høje Renteniveau, vi har her i Landet.

Kort sagt, Udviklingen har formet sig saaledes: høje Renter, stigende Arbejdsløshed, øgede Understøttelser og voksende Skatter. I Sandhed sørgelige Kendsgerninger, som staar i skærende Modsætning til de store Løfter, der blev givet i Bladet "Social-Demokraten" forud for Valget i 1929.

Regeringens Politik har langtfra bragt Lykke og Fremgang for Land og Folk, men skal Forholdene blive bedre her i Landet ogsaa paa Beskæftigelsesområdet, maa der ske en Kursændring i Regeringens Politik. Den stødfundne Stigning i Smørprisen og Gældssaneringsloven gør det ikke alene. Efter min Opfattelse var Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, i sin Tale i Folketinget den 4. Maj inde paa en rigtig Betragtning, idet det ærede Medlem udtalte — det staar Spalte 6832 —:

„I det lange Løb vil Arbejdsløshedsspørgsmaalet kun kunne løses, naar man naar til en ordentlig Beskæftigelse i Landbruget.“

Jeg mener, det er en fuldkommen rigtig Betragtning, og den Betragtning har vi gjort gældende fra vor Side Gang paa Gang; i Landbruget ligger der langt større Arbejdsmuligheder end i noget andet Erhverv.

Men jeg spørger: Har det ærede Medlem Regeringen og de to Regeringspartier med sig i denne Sag? Jeg synes ikke, det ser ud til det, thi hvorfor sætter man saa ikke alle Kræfter ind paa at fremme Beskæftigelsen i Landbruget? Det er sandelig paa høje Tid, at det sker; den store Arbejdsløshed er jo en frygtelig Byrde for Landet og demoraliserende for Ungdommen, og Landbruget vil gerne give Beskæftigelse; thi trods den haarde og langvarige Krise, hvorunder Landmændene har set deres Formuer svinde ind Aar for Aar, saa ca. Halvdelen nu staar uden Formue og Driftskapital, saa har Landbruget dog i det store og hele fastholdt den intensive Driftsform og er parat til at sætte Produktionen op og beskæftige flere Mennesker. Skal dette ske, maa Landbrugets Byrder lattes, f. Eks. ved at Uligheden i Erhvervsvilkårene fjernes, at Afsætningen af Landbrugets Eksportvarer til de fremmede Markeder fremmes mest muligt, og at der ydes Landbruget

skattemæssig Retfærdighed ved en Lettelse af de tyngende Ejendomsskatter; dertil naturligvis en Fortsættelse af Gældssanereringen en Tid endnu.

Hvis Regeringen vil prøve disse Veje, som vi fra vor Side saa ofte har peget paa, vilde der sikkert blive taalelige Kaar baade for Landbrugserhvervet og for andre Erhverv, som arbejder for eller i Tilslutning til Landbruget, og Arbejdsløsheden vilde mindskes. De Foranstaltninger, som Regeringen nu overvejer, tror jeg ikke vil kunne bringe Landbruget paa ret Køl og give Erhvervet det Skub fremad, som er saa tvingende nødvendigt, baade for at Landmændene kan faa en anstændig Løn for veludført Arbejde og for at fremme Beskæftigelsen.

Den Tale, De jyske Landboforeningers Formand holdt ved Foreningernes Delegeretmøde i Aarhus, er blevet omtalt her i Tinget, bl. a. har den socialdemokratiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, brugt meget stærke Ord om denne Tale uden at rokke ved Talens Kendsgerninger. Jeg synes, de stærke Ord var saare ilde anbragt. Hvad var det, Landstingsmand Hauch gjorde i Aarhus? Jo, han fremstillede Forholdene paa klar og nøgtern Maade saadan, som de i en Aarrække har været for dansk Landbrug; og paaviste den Uret, som er øvet over for Erhvervet. Men da det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup paa en fortrinlig Maade har tilbagevist det ærede Medlem Hr. Hartvig Frischs Angreb, skal jeg herom kun sige, at jeg tror; at Hr. Hauch kan tage sig det ærede Medlems stærke Ord let.

Men det sker jo ogsaa, at Mænd fra Regeringspartierne, der har Kendskab til disse Forhold, og som har Skoen paa og mærker dens Tryk, siger deres uforbeholdne Mening om Tingene. Jeg har lige læst Digteren og Landmanden Jeppe Aakjærs Erindringer. Det er et interessant Værk. Ikke mindst interessant er hans Betragtninger over Økonomien i Landbruget. Erindringerne er sikkert skrevet under Indtrykket af Krisen i 1920'erne, der ikke kan sammenlignes med den nuværende, hverken i Henseende til Langvarighed eller Styrke. Jeppe Aakjær skriver saaledes — det er kun et lille Citat, Hr. Formand.

Formanden: Jeg haaber, det er et kort Citat.

Nørskov: Jeppe Aakjær skriver:

„For Tiden er min Gaard ved at forurolige mig. Konjunkturerne er ned-